

بررسی وجوه دلالتی مستندات قاعده فراش با رویکرد تلقیح مصنوعی

زهرا افسری^۱، ماهرخ زارعی بهجانی^۲

^۱ طلبه سطح چهار (دکتری) حوزه علمیه خواهران جامعه النور شیراز، دبیر ادبیات عرب و دروس معارف و منطق دبیرستان های شیراز، و فعال

فرهنگی (نویسنده مسئول)

^۲ طلبه و فعال فرهنگی

چکیده

مقاله حاضر با عنوان «بررسی وجوه دلالتی مستندات قاعده فراش با رویکرد تلقیح مصنوعی» با بیان اقسام تلقیح مصنوعی، آن را به تلقیح بین زوجین و نطفه غیر زوج منشق می کند. در صورت اول فقهای شیعه حکم به جواز داده و با استفاده از قاعده فراش فرزند را ملحق به زوج می دانند. صورت دوم آن، دچار اختلاف نظر فقها از جهت جواز یا عدم جواز است. اگر چه لقاح مصنوعی مستند منصوص ندارد اما قابل الحاق و استنباط به اطلاق و عمومات ادله و قواعد فقهی است. قاعده فراش یکی از این قواعد است. این قاعده نسب فرزند حاصل از لقاح مصنوعی را در برخی از اشکال تلقیح مصنوعی ملحق به شوهر می داند و تعهد به ظن حاصل از فراش را معتبر می شمارد. این مقاله عهده دار بیان ابعاد فقهی بحث برانگیز الحاق نسب فرزند حاصل از لقاح مصنوعی با استناد به قاعده فراش است.

واژه های کلیدی: قاعده فراش، لقاح مصنوعی، نطفه غیر زوج.